

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

414. Quis locus competat Coadiutori Canonici post obitum Coadiuti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

solita in Coadjutoriis, quibus decernitur Coadjutori competere omnes prærogativas Coadjuri ratione Dignitatis, nihil aliud addicitur Coadjutori quàm simplex honor; in concursu verò habentis simplicem honorariam cum habente reipsa Dignitatem, semper præcedet reipsa habens etiam si posterior. Lotter. *loc. cit.* n. 3. Restringi quoque dicta Decreta ait Gonz. *loc. cit.* n. 115. per verba illa subsequèntia vel adjecta: *Ratione Canoniciatûs*, quippe ex quibus appareat in gratia fieri distinctionem inter illas præminentias, quæ competunt ratione Canoniciatûs, & illas, quæ competunt seu acquiruntur ratione antiquitatis; qualiter sedere in altiore sede non competit ratione Canoniciatus, sed ratione antiquitatis à tempore receptionis; Coadjutori autem ratione antiquitatis competere nequeat ea sedes altior. Et sic jam respectu honoris nunquàm substitutus, subrogatus, vires gerens, Delegatus & similes habent eandem prærogativam quam principales. Gonz. *gl. 5. §. 9. n. 105.* citans Navar. (qui *conf. 2. de major. & obed.* consultuit procuratorem Abbatis in synodo non debere habere locum inter alios Abbates, quem Abbas ejus Principalis habuisset, si præsens fuisset) Castrop. *loc. cit.* n. 11. & 12. Barbof. *loc. cit.* n. 67. citans Maltril. *de Magistr. l. 5. c. 15. n. 61.* Cabedo & c. et in reverentialibus non possunt locum-tenentes & substituti adæquari principalibus. Barbof. *ibid.* citans Ferro. *de præced. q. 1. n. 28. & q. 15. n. 7.* Federic. de Senis. *conf. 302.* Unde licet Coadjutor representet personam Coadjuri, & subrogatum sapiat naturam ejus, cui subrogatur, id tamen solum intelligitur respectu aliorum inferiorum, quibus præferri debet; non verò respectu aliorum Canoniorum parium ipsi Coadjuto; cum qui propriæ auctoritatis lumine coruscant, præferri illis debeant, qui aliene luce fulgent, ut sunt Coadjutores, Delegati, &c. Gonz. *loc. cit.* n. 104. Confirmationem ejusdem responsionis Vide *quest. seq.*

Quæstio 414. Quis locus competat Coadjutori Canonici post obitum Coadjuri?

RESP. Dum Coadjutor cum futura successione cessante per cessum vel decessum Coadjuri Coadjutoriâ, evadit jam verus Canonicus, tanquam modernior & junior Canonicus debet sedere ultimo loco post existentes Canonicos juxta *Regul. qui prior. de Regul. Juris in 6.* Garc. *loc. cit.* n. 74. Castrop. *loc. cit.* n. 12. in fine. Gonz. *loc. cit.* n. 110. citans Felin. in *Rubr. de major. & obed. n. 2.* Nav. *conf. 10. n. 1. & 9. eod. tit.* Caputaq. contra Pignat. *loc. cit.* n. 25.

2. Quibus non obstat, quòd si quis sit in possessione Canoniciatûs vel alterius beneficii, licet verus Canonicus vel beneficiatus non sit, si deinde obtineat à Papa gratiam seu provisionem ejusdem Canoniciatûs, quem possidebat, non egeat nova possessione vel installatione; sed retineat illam, quam habebat cum eadem Ancianitatis & præcedentiæ prærogativa. Nam id, ut vides, procedit in eo, qui erat in possessione Canoniciatûs tanquam Canonicus, licet sine legitimo titulo; Coadjutor autem durante Coadjutoriâ non est in possessione Canoniciatûs, sed Coadjutoriæ; adeòque hæc possessio, quam tunc habebat, continuari non potest; cum sit juris diverfi, quod expiravit, & sic adveniente successione, & Coadjutore jam factò vero Canonico, opus est nova possessio-

ne Canoniciatûs seu installatione canonica. Proinde cum juxta possessionem & receptionem in Canonicum competat sedes juxta dictam *regulam qui prior. & c. cum qui. de præbend. in 6. c. statumus, de major. & obed. & AA.* paulò ante citatos patet, non competere ei stallum supra Canonicos jam existentes in possessione, licet durante Coadjutoriâ fuerint ingressi. Ita ferè Garc. *loc. cit.* num. 76. & 77.

3. Ex eo namque jam duplex sequeretur absurdum, si tempore Coadjutoriæ sedisset altiore loco & supra aliquos horum Canoniorum nempe Coadjuto juniorum. Primum, quòd quando erat Canonicus fideus & locumtenens Coadjuri, plus honoratus fuisset, quàm quando jam factus Canonicus verus, & reipsa obtinuit Coadjuri Canoniciatum. Alterum, quòd non sine verecundia maxima, postquam sedit loco altiore, compelleretur descendere, & locum ultimum occupare. Gonz. n. 111. & 112. Ac denique confirmatur ex universali observantia (quæ est optima indultorum interpret. Guttier. *conf. 2. n. 10.* Gonz. *loc. cit.* n. 114. & *gl. 9. §. 1. n. 39. & seq.* Argumento *l. si de interpretatione. ff. de LL. l. Julianus. ff. ad Macedonianum*) de qua refertur idem Gonz. *loc. cit.* n. 114.

4. Notandum quoque hic, quòd *quest. præced. ad Respons.* in parenthesis insinuat, nempe hæc ita esse, si ve Coadjutores Canoniorum sedere debere & exercere functiones ultimo loco post cæteros Canonicos, nisi aliud habeat forma Coadjutoriæ. Nam dum apparet gratiam Coadjutoriæ concessam esse cum amplissimis clausulis; nempe, quòd plenum jus ex nunc verè & non fidei censeatur acquisitum, & quòd Coadjutor possit gaudere indulto de annali & triennali possessione, censet Pignat. *loc. cit.* n. 26. manifestè ex hoc convinci gratiam non consistere in simplice Coadjutoria, sed continere à principio collationem cum vera possessione, & Papam voluisse, Coadjutorem sibi possidere, & non Coadjuto; eò quòd clausula illa: *ex nunc plenum jus verè & non fidei;* denotent ab initio Coadjutoriæ Coadjutorè reputandum esse pro vero possessore Canoniciatûs; cum dictio *ex nunc* referatur ad tempus actûs gestû, ut Marefcor. *var. resolut. l. 2. c. 10. n. 2.* aliisque citati à Barbof. *distinctione 117.* & temporis inchoationem designet, et si effectum non nisi futurum denotet, & præcipue verba illa: *verè & non fidei;* denotent possessionem Canoniciatûs reipsa esse penes Coadjutorem, non autem per speciem, prout est in simplicibus Coadjutoriis; cum dictio *verè* omnem fictionem excludat, ut Barbof. *de distinctionib. dist. 419.* præsertim in casibus, ubi additur non fidei. Atque ex his concludit: cum à principio receptionis & possessionis Canoniciatûs incipiat ancianitas juxta *l. 1. c. de consuetud. c. 1. de major. & obed. gl. in c. fin. de consuetud. in 6. & c.* vigore cujus datur assensus seu præcedentia, in casu vocationis, seu post obitum Coadjuri competere Coadjutori tale stallum & præcedentiam ante Canonicos post receptionem Coadjutoriæ ingressos; pro quo etiam num. 25. citat decis. Rotæ in *Tirafon. Coadjutoria. 9. Decemb. 1599. & 27. Octob. 1600.* Ex quibus id etiam consequi videtur, ut id ipsum admittit Pignat. *loc. cit.* n. 29. quòd si veram possessionem ipsius Canoniciatûs habeat, cui concessa cum dictis clausulis amplissimis Coadjutoria, debere quoque eundem vivente Coadjuto præcedere Canonicos ex post, seu post receptam Coadjuto-

riam ingressos, & locum, quem adeptus est initio suæ Coadjutoria post Canonicos tunc existentes semper retenturum. Cur enim istum effectum haberet Coadjutoria tam amplè clausularum post mortem Coadjuti, & non in vita illius, si in vita quoque illius est verus Canonicus, & verus possessor illius Canonicatus. Verùm non capio, quomodo in vita Coadjuti, etiam vi istarum clausularum existere possint duo veri possessores ejusdem Canonicatus, quin & duo plenum jus in eo habentes; sed & præterquam quòd clausulæ, quòd sunt prægnantiores, eò quandoque magis in privilegium sonant (de quo vide dicta à me in *Foro benef. p. 1. q. 28. n. 2. & q. 116. n. 16.* se meliùs explicat Pignat. *loc. cit. n. 36.* ut videre est *quæst. seq.*

5. Notandum item hic, quod habet Lotter. *l. 2. q. 25. num. 39.* nempe cautè accipiendum, quod habet Rota *decis. in Hispal. præminentiar. 8. Febr. 1611.* Coadjutorem non sibi, sed Coadjuto possidere, ut nimirum referatur ad materialia subjecta, puta locum, stallum & similia; eò quòd verius sit, utrumque sejunctim possidere, nec possessionem versari circa idem diversis respectibus, sed circa diversa, ut videlicet Coadjuto possideat beneficium; Coadjutor verò possideat officium illud, & jus de novo creatum.

Quæstio 415. Quis ex duobus Coadjutoribus duorum Canonicorum visventium, & post mortem illorum præcedere debeat?

1. Resp. primò: vivente Coadjuto utroque præcedere debere Coadjutorem senioris Coadjuti, juxta dicta *quæst. ante hanc penult.* Idq; non curato, quòd Coadjutor junioris Coadjuti priùs consecutus fuisset Coadjutoriam; quia unusquisque suum repræsentat Coadjutum quòd ad anterioritatem stali respectu inferiori aut parium. Quod tamen dicendum non videtur juxta doctrinam illam traditam à Pignarelli, si Coadjutor illius junioris Canonici assecutus fuisset (etsi posterius) Coadjutoriam cum amplissimis clausulis; haberet se enim tunc sicut Canonicus verus respectu Coadjutoris alterius tanquam Canonici fisci.

2. Resp. secundò: præmortuo Coadjuto illo juniore; adeòque ejus Coadjutore jam facto vero Canonico, is utique præcedere debet Coadjutorem superstitis Coadjuti; tamen si is illum priùs præcesserat, non secus ac Coadjutor cedere debet alteri Canonico de novo recepto post ejus Coadjutoriam. Pignat. *loc. cit. num. 34.* Dum verò dein moritur quoque Coadjutus ille senior, & sic ejus Coadjutor evadit quoque verus Canonicus, hic juxta proposita à Pignat. *loc. cit. num. 29. & seq.* denuo præcedere debeat Coadjutorem junioris Coadjuti, non obstante, quòd is priùs successerit suo principali. Quemadmodum probat id Pignat. simili duorum parem dignitatem Consulatus habentium, quorum senior præfertur; & dum contingit, juniorem adipisci dignitatem majorem, vi cuius jam præcedat seniori, cedere tamen denuo debeat seniori, dum is ad similem dignitatem evehitur. Procedere id ipsum adhuc videtur etiam juxta doctrinam illam Pignarelli, si junioris Coadjutor consecutus fuisset Coadjutoriam cum dictis illis amplissimis clausulis, & Coadjutor senioris absque illis eam obrinisset. Etsi enim vel detur juniorem illum priùs evasisse verum Canonicum, semper tamen manet, quòd senior ille Coadjutus, sicut dicti junioris Coadjutor, *Leuren. Traç. 11. De Coadjut.*

tum præcessit possessione veri Canonicatus, adeòque multò magis ejus Coadjutorem de Coadjutoria provifum cum amplitudine illa clausularum.

3. Verumtamen, his non obstantibus, contrarium tenet Pignat. *num. 35.* illi ex istis Coadjutoribus etiam post mortem principalium debent præcedentiam, ad cuius favorem priùs factus fuit locus successioni, seu qui prior successit suo Coadjuto in Canonicatu; eò quòd is jam ex eo fuerit effectus Canonicus antiquior (ac proinde non obstante, quòd alter priùs obtinuerit Coadjutoriam, aut etiam fuerit Coadjutor Coadjuti senioris) adeòque acquisierit jus quòd ad præcedentiam & locum. Diluit etiam Pignat. à *num. 36.* in contrarium opposita; ac primò quidem non obstat inquit, quòd Coadjutoria alteri Coadjutori concessa fuisset cum clausula illa: *ex nunc prout ex tunc.* utpote quæ cum apposita fuerit in dispositione conditionali, nempe sub conditione vacantis aliquando Canonicatus per cessum vel decessum Coadjuti, non operetur nisi post purificatam conditionem, non autem à die data, ad quam restricta esse debet in præjudicium juris alteri medio tempore quæsiti; ut in terminis Coadjutoria cum dicta clausula firmavit Barbof. *claus. 61. num. 4. & 5.* Neque quòd concessa cum clausula: *verè & non fide acquiratur jus:* quòd intelligatur de jure ad rem respectu Canonicatus, & non de jure in re, quòd acquiritur ex collatione de præsentè; non autem ex conditionali, quæ pender à futuro eventu, nempe à morte Coadjuti. Barbof. *jur. eccles. l. 3. c. 10. num. 40.* & nos sæpe supra. Atque ita non obstantibus similibus amplioribus clausulis apponi solitis non poterit arrogare Coadjutor sibi præcedentiam veris Canonicis postea receptis debitam juxta dicta à nobis supra ex Lotter. *l. 2. q. 25. num. 36. & seq.* Ex eo etiam, quòd dicatur in Coadjutoria alterius, posse eum frui regulis de annali & triennali, malè intèrpretur, fuisse possessionem Canonicatus acquisitam à die receptionis Coadjutoria; siquidem, ut expressè Pignat. *num. 39.* nullo modo fuit acquisita vera possessio; cum duo in solidum eodem tempore possidere nequeant; sed tantum fuit acquisita possessio administrationis, quæ non suffragatur ad effectum præcedentia, & Rota *decis. 466. num. 4. & seq. & decis. 410. n. 5. & 9. p. 1. recent.* maxime cum Papa in literis Coadjutoria tantum dicat, quòd possit gaudere regulis de annali & triennali; non verò, quòd possit gaudere ancianitate.

Quæstio 416. Qualiter igitur Coadjutor gaudere valeat regulis de annali & triennali.

Resp. Posse eum illis frui, ubi ea clausula inserta non est literis Coadjutoria. Pignat. *loc. cit. num. 32. Garc. p. 4. c. 5. num. 90.* Dum verò inserta est, censetur à principio Coadjutoria in Coadjutorem translata possessio beneficii, perinde ac si esset titularis. Pignat. *ibid.* Ubi iterum nota, illos terminos: *censetur, perinde ac si esset:* qui etsi in impropriatè sonent, denotant tamen in ordine ad hunc effectum fruendi dictis regulis, habere se talem Coadjutorem, ac si verè esset titularis, & possessionem Coadjutoria, ac si esset possessio ipsius Canonicatus. Ut itaque Coadjutor talia frui possit dictarum Regularum beneficio, requiritur, ut post adeptam Coadjutoriam eandem possideret per annum respectu regulæ de annali, & per trienn-